Sinceritatea își mărturisește toate gândurile

On Aprilie 22, 2012

Învață să-ți gestionezi trăirile dovedind că îți poți urma și intuiția în ceea ce privește exprimarea lor, cu acel simț al măsurii care stă la temelia adaptării tale realiste la o lume în care fragilitatea întâlnește frica.

Se întîmplase că dragostea care o întîmpinase era tocmai cea care se potrivea de minune cu starea ei sufletească. Era un fel de adorație de departe, o contemplare mută, o îndumnezeire a necunoscutului. Adolescența se ivea în fața adolescenței, visul nopților devenea roman și rămînea vis, umbra dorită era în sfîrșit reală, făcută trup, încă fără nume, fără greș, fără pată, fără dorințe și fără cusur. Într-un cuvînt iubitul depărtat și rămas în lumea idealului, o himeră care îmbrăcase o formă. Oricare altă întîlnire mai reală și mai apropiată ar fi înspăimîntat-o pe Cosette așa cum era pe jumătate cufundată în cețurile tulburi ale mînăstirii. Avea, amestecate, toate temerile copilului și toate spaimele călugăriței. Aerul mînăstirii, de care se îmbibase vreme de cinci ani, se risipea cu încetul și făcea ca totul să pară nesigur în jurul ei. În starea în care se afla, nu-i trebuia un iubit, ci o viziune. Începu sa-l adore pe Marius ca pe ceva fermecător, luminos, nefiresc.

Îi zîmbea deschis, pentru că nevinovăția fără margini atinge cochetăria nemărginită.

Aștepta zilnic, cu nerăbdare, ora plimbării; îl găsea pe Marius, se simțea nespus de fericită și credea cu sinceritate că își mărturisește toate gîndurile, spunîndu-i lui Jean Valjean:

- Ce minunată grădină este Luxembourgul !

Marius și Cosette erau învăluiți în taină unul pentru celălalt. Nu-și vorbeau, nu se salutau, nu se cunoșteau; se vedeau și trăiau mulțumită faptului că se priveau, ca stelele din cer, despărțite de milioane de leghe.

*Cosette devenea, încetul cu încetul, femeie și înflorea frumoasă și îndrăgostită, cu conștiința frumuseții ei și cu neștiința dragostei. Şi pe deasupra cochetă, din nevinovăție. **

Inainte de a te raporta la scopul vietii tale trebuie sa ajungi la acea maturitate in care incepi sa apreciezi la maxim ceea ce ai si astfel sa poti indeplini conditiile deschiderii inimii in fata manifestarilor exterioare care insotesc experienta de a simti o profunda conexiune cu lumea spirituala. In masura acestui lucru, trebuie sa definitv spiritualitatea drept deschiderea sufleteasca a omului catre *structurile afective* ale personalitatii celor din jur, ce apar in calitate de constituienti emotionali esentiali ai caracterului sau.

Bineinteles, spiritualitatea se regaseste in orice legatura sufleteasca, in orice manifestare a naturii. Gandeste-te la un animal, de exemplu un caine. Ai observat cand se apropie de tine, dand din coada, cum se gudura pe langa tine, cum asteapta sa fie mangaiat atunci cand iti sare cu labele pe piept? Cainele simte ca esti un om bun, tu simti instinctiv ca el te place, iar amandoi va bucurati.

Sau atunci cand pictezi o floare, cumisi deschide petalele si *isi* arata gratia in gradina ta, stralucind sub mangaierea razelor de soare. Spiritualitatea se regaseste *in libertatea ta de a experimenta* culoarea și pensula, sub influenta sentimentului de fratie, de comuniune cu natura. O floare este un acompaniator al *" infloririi" tale intr-o imagine artistica.* In momentul creatiei se creeaza legatura dintre tine si natura, o adevarata incantare, fiindca poti contura

si pune in aplicare *oglindirea ta in* tr-un spatiul propus de tine.

Astfel, simti legatura prieteniei dintre dăruitor și dăruit, iti regasesti oglindirea ta in sufletul naturii, iar aceasta oglindire poarta ceva divin fiindca vezi cu sufletul deschis o lume de poveste, plina de culoare.

Leadership: Ai ajuns la acea maturitate în care să poți aprecia la maxim ceea ce ai și astfel să poți îndeplini condițiile deschiderii inimii tale în fața manifestărilor exterioare?

Înainte de a te raporta la scopul vieții tale trebuie să ajungi la acea maturitate în care să începi să apreciezi la maxim ceea ce ai și astfel să poți îndeplini condițiile deschiderii inimii în fața manifestărilor exterioare care însoțesc experiența de a simți o profundă conexiune cu lumea spirituală. În măsura acestui lucru, trebuie să definim spiritualitatea drept deschiderea sufletească a omului către structurile afective ale personalității celor din jur, ce apar în calitate de constituienți emoționali esențiali ai caracterului său.

Mai trebuie spus că spiritualitatea se regăsește în orice legătură sufletească, în orice manifestare a naturii. Gândește-te la un animal, de exemplu la un câine. Ai observat când se apropie de tine, dând din coadă, cum se gudură pe lângă tine, cum așteaptă să fie mângâiat atunci când îți sare cu labele pe piept? Câinele simte că ești un om bun, tu simți instinctiv ca el te place, iar amândoi vă bucurați.

Sau atunci când pictezi o floare, cum își deschide petalele și își arată grația în grădina ta, strălucind sub mângâierea razelor de soare. Spiritualitatea se regăsește în libertatea artistului de a experimenta culoarea și pensula, sub influența sentimentului de frăție, de comuniune cu natura. O floare este un acompaniator al "înfloririi" tale într-o imagine artistică. În momentul creației se creează legătura dintre tine și natură, o adevărată încântare, fiindcă poți contura și pune în aplicare oglindirea ta într-un spațiul propus de tine.

Astfel, simți legătura prieteniei dintre dăruitor și dăruit. Îți regăsești oglindirea în sufletul naturii, iar această oglindire poartă ceva divin fiindcă vezi cu sufletul deschis o lume de poveste, plină de culoare.

Leadership: Poți să te poziționezi în toate trăirile date apropierii fata de cineva sau ceva, dăruindu-le cu generozitate ca și când s-ar fi stabilit o legătură între două lumi total separate?

Prin spiritualitate, omul se poziționează în toate trăirile date apropierii față de cineva sau ceva, trăiri pe care le dăruiește cu generozitate, ca și când s-ar fi stabilit o legătură între două lumi total separate. Şi din acest motiv, modul în care trebuie să înfruntăm și să depășim obstacolele vieții, cu demnitate și noblețe sufletească, spre ușurare și alinare, ține de modul în care trăirile sunt generate sau amplificate de o atitudine realistă, deschisă în fața sentimentelor celorlalți.

Încă ceva. Imaginea și experiențele tale exterioare pot să reflecteze condițiile unui raport de maturitate între rațiune și simțire, între simpatie și adversitate, între poezie și realitate, între visare și responsabilitate, între împliniri și legendă, dar depinde de maximul propriei tale originalități de a se manifesta ca "o viziune a sentimentelor" din perspectiva unei expresii a chemării dintr-un plan metafizic, transcendent, prin care conștiința se simte investită cu responsabilitatea unei înfăptuiri în realitate (exterioritate).

În ceea ce privește relațiile interumane, afective și emoționale, spiritualitatea se regăsește în străfundurile nostalgiei și ale sentimentului de pierdere, sau în disponibilitatea ta de a

experimenta profunzimea sentimentelor pe care le nutrești pentru cineva. Spiritualitatea se regăsește în bogăția inimii tale și gingășia modului tău de a gândi, visând la acea iubire ce poate fi numai una, ce-ți poate da aripi și sens pentru totdeauna. Iar deschiderea inimii în fața celuilalt creează condițiile necesare constituirii unei încrederi reciproce.

Adevărata spiritualitate este poarta de intrare a sufletului în lumina unui destin care strălucește prin credibilitate, printr-o experiență de unitate. Iar această experiență de unitate este complet aliniată cu Creatorul în ființa noastră și în universul Creației.

Sinceritatea își mărturisește toate gândurile atunci când vine vorba de experiențele de viață, de speranță și dor, ale celor care cred cu adevărat în mâna destinului și în deviza: "Timpul le rezolvă pe toate".

O viață trăită în adevăr, prin bine și frumos, prin sinceritatea celor care își împărtășesc și își asumă experiențele de zi cu zi, trebuie să treacă prin speranța unei schimbări permanente a destinului, De la întâmplare la pasiune, de la Creație și Creator.

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii, Editura Literatură de stat pentru literatură și artă, 1960.

Source: https://neculaifantanaru.com/sinceritatea-isi-marturiseste-toate-gandurile.html